

Stanisław Radzki

Informacja o obronie pracy doktorskiej adwokata Henryka Popiołka

Palestra 16/9(177), 53-54

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wynikami. Pozostawiona z trojgiem nieletnich dzieci przez męża, który zmarł w 1941 r., pracowała niepomna na czas, na domowe obowiązki, całkowicie oddana zadaniu, które zostało jej powierzone.

Znany jest grecki mit o Anteuszu, który czerpał siły z dotknięcia ziemi. Maria Dąbrowska pisząc o Polakach w okresie okupacji hitlerowskiej mówiła, że my wszyscy tutaj w Polsce podobni byliśmy do mitycznego Anteusza. Bo z ziemi rodzinnej, z ziemi ojczystej, z ziemi polskiej czerpaliśmy siłę i wytrwanie. Podobnie i ta garstka ludzi w „Patronacie”, zajęta niesieniem pomocy dla ofiar hitlerowskich prześladowań, z tej ziemi polskiej czerpała siłę do ogromnego wysiłku w celu ratowania ludzi.

I n f o r m a c j a

o obronie pracy doktorskiej adwokata Henryka Popiołka

W dniu 17 maja 1972 r. przed Radą Wydziału Prawa UMCS w Lublinie odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej adwokata Henryka Popiołka pt. „Stanowisko prawne członków rady i zarządu spółdzielni — Problematyka ich odpowiedzialności”.

Promotorem pracy był prof. dr Stefan Buczkowski, a jej recenzentami byli: prof. dr Remigiusz Bierzanek z Uniwersytetu Warszawskiego i prof. dr Jerzy Ignatowicz z UMCS w Lublinie. Praca została wydana drukiem w nakładzie sześciu tysięcy egzemplarzy w 1970 r., przy czym recenzentem jej do druku był ponadto prof. dr Zdzisław Papierkowski.

Opierając się na bogatym materiale źródłowym (wykaz bibliografii zawiera 238 pozycji, a ponadto w tekście i przypisach przytoczona została bogata judykatura polska i obca), autor dokonał szerokiej analizy prawnoporównawczej, historycznej, społeczno-ekonomicznej itp. ze szczególnym uwzględnieniem form kształtowania się działalności spółdzielni od zarania współczesnego ruchu spółdzielczego.

W konkluzji swoich rozważań na temat istoty stosunku łączącego spółdzielnię z członkami jej rady i zarządu autor dochodzi do wniosku, że stosunek ten wynika w zasadzie z ustroju spółdzielni i zobowiązuje do prowadzenia wewnętrznych jej spraw oraz do reprezentowania na zewnątrz. Przepisy strukturalne i kompetencyjne ustawy mają charakter *iuris cogentis*. W sprawach nie uregulowanych tymi przepisami strony dysponują „luzem” umownym przy kształtowaniu swych wzajemnych stosunków w ramach przepisów dotyczących umowy zlecenia. Ewentualne zatrudnienie członków rady i zarządu spółdzielni jako pracowników tworzy nowy, dodatkowy stosunek prawny w ramach prawa pracy, który nie ma w zasadzie żadnego wpływu na ich stanowisko prawne w tych organach oraz na ich odpowiedzialność w tym zakresie.

W nawiązaniu do prawa karnego autor analizuje kryteria zakresu i podstaw odpowiedzialności cywilnej członków rady i zarządu spółdzielni. Uwypukla przy tym specyfikę pełnienia tych funkcji (głównie przez uczestniczenie w posiedzeniach zarządu i zebraniach rady) oraz kolektywne zastępstwo.

Po przedstawieniu przez autora podstawowych założeń i wniosków rozprawy doktorskiej zaprezentowane zostały następnie recenzje, które wysoko oceniły jej wartość. Obaj recenzenci podkreślili szeroką podstawę źródłową rozprawy, zapoznanie się z bardzo bogatą literaturą obcojęzyczną i jej wykorzystanie, jak również

uwzględnienie w całości piśmiennictwa polskiego oraz opublikowanego orzecznictwa. W szczególności prof. dr R. Bierzanek podniósł, że zaletą o dużym znaczeniu rozprawy jest wnikliwa analiza porównawcza przepisów i instytucji prawa spółdzielczego, w której autor nie ogranicza się do uwzględnienia aspektu ściśle prawnego, ale uwzględnia szeroko także aspekt społeczny danej kwestii. Autor, jako działacz spółdzielczy, posiada doskonałą znajomość problematyki spółdzielczej, co ułatwia mu zajmowanie stanowiska w odniesieniu do poszczególnych kwestii prawa spółdzielczego. Dlatego też wnioski i konkluzje zawarte w pracy są w równej mierze wynikiem analizy prawniczej obowiązujących przepisów, jak i wyrazem doświadczenia i praktyki w danej dziedzinie. Prof. Bierzanek wskazał na postawę krytyczną, jaką zajmuje autor wobec wielu poglądów, a także wobec niektórych postanowień prawa, podniósł też, że na podkreślenie zasługuje poprawny język i styl prawniczy oraz staranność warsztatu naukowego, a nadto wnikliwa analiza szeregu kwestii o dużym praktycznym znaczeniu oraz umiejętności posługiwania się naukową metodą prawniczą.

Prof. dr Ignatowicz podkreślił m.in. że problematyka, jaką się autor zajął, należy do bardzo trudnych tak ze względu na złożoność stosunków występujących „wewnątrz” osoby prawnej, jak i ze względu na niedoskonałość ustawy. Podniósł zasługę autora, który jako pierwszy zajął się całościowo problematyką pozycji prawnej i odpowiedzialności członków zarządu i rady i opracował objętą jego pracą tematykę bardzo sumiennie.

Na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej i pomyślnie zdanych egzaminów doktorskich Rada Wydziału Prawa UMCS nadała adwokatowi Henrykowi Popiołkowi stopień doktora nauk prawnych.

adw. Stanisław Radzki

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

1.

Adwokat
Stefan Gulczyński

W dniu 7 czerwca 1972 r. ubył z szeregów naszej korporacji kol. Stefan Gulczyński. Był on człowiekiem zasłużonym dla adwokatury. Pełnił w niej szereg odpowiedzialnych funkcji samorządowych. Zmarł w wieku 60 lat, w wieku, w którym mógłby jeszcze wiele zdziałać dla dobra wspólnego.

Urodził się w rodzinie robotniczej w Warszawie. Pracując zawodowo w Państw. Zakł. Ubezp. Wzaj., kontynuuje studia, które kończy pomyślnie w 1934 r. Odbywa następnie aplikację w latach 1934—1939 pod patronatem adw. Stanisława Jezierskiego w Warszawie.